

at foranstående bestemmelser endnu kun delvis eller slet ikke er bindende for nogle af Den internationale Arbejdsorganisations medlemsstater,

1. Bekræfter det almindelige princip, at kun myndighederne i den stat, der har udstedt etsønæringsbevis, er kompetente til at suspendere eller inddrage det, og at en stat ikke inden for sin egen jurisdiktion (hvilket vil sige i dens indre farvande (inland waters) og territorialfarvand samt om bord i skibe, der sejler under dens eget flag) bør udøve retten til at blande sig i eller suspendere gyldigheden af et fremmed bevis, medmindre den stat, som har udstedt beviset, og alle andre stater, der som følge af gensidige overenskomster er bemyndiget til at suspendere eller inddrage beviset, har undladt at anstille undersøgelse med hensyn til nødvendigheden af at tage forholdsregler i så henseende.
2. anbefaler, at enhver af Den internationale Arbejdsorganisations medlemsstater såvidt muligt uden forbehold tiltræder den internationale konvention vedrørende indførelse af visse ensartede regler med hensyn til den strafferetlige kompetence i tilfælde af skibssammenstød eller andre søulykker, der er undertegnet i Bryssel den 10. maj 1952.
3. Udtrykker ønsket om, at en stat, når en søulykke falder ind under dens jurisdiktion, og når den under udøvelsen af denne jurisdiktion er af den opfattelse, at forholdsregler bør tages med hensyn til brugen af et bevis, udstedt af en anden stat, da vil underrette den stat, der har udstedt beviset, således at denne kan tage enhver forholdsregel, som den anser nødvendig.
4. Anerkender, at stater eller grupper af stater ved særlige gensidige overenskomster vedrørende bevisers anerkendelse kan fravige foranstående principper.
5. Anmoder Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør om at tilstille Den internationale Arbejdsorganisations medlemmer, De Forenede Nationers generalsekretær og „The International Maritime Committee“ en genpart af nærværende resolution.